

سفر نامه عراق عجم (بلاد مرکزی ایران)

(به قلم ناصرالدین شاه)

به کوشش: فرشاد ابریشمی

بَهْ فَنْجَانْ
نَمَانْيَانْ
نِزَارَةْ
مَاسِرَةْ

مرشنده: ناصرالدین قاجار، شاه ایران، ۱۲۴۷ - ۱۳۱۳ق.
عنوان و نام پدیدآور: سفرنامه عراق عجم: (باند مرکزی ایران)/ ناصرالدین شاه؛
به کوشش فرشاد ابریشمی.

مشخصات نشر: تهران: خانه تاریخ و تصویر ایرانی، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری: ۱۴۶ ص.: مصور ۱۴/۵ × ۲۱/۵ سانتیمتر.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۵۴-۰۶۷-۵

وضعیت فهرست ثوبی: فیبا

موضوع: ناصرالدین قاجار، شاه ایران، ۱۲۴۷-۱۳۱۳ق. -- سفرها

موضوع: سفرنامه‌های ایرانی -- قرن ۱۳ق.

: Travelers' writings, Iranian - 19th century

موضوع: ایران -- سیر و میاحت -- قرن ۱۳ق.

: Iran -- Description and travel -- *19th century

شناسه افزوده: فرشاد ابریشمی، فرشاد، ۱۳۵۲، گردآورنده

رده بندی کنگره: ۱۳۹۵ ۱۲۶۹/۱۶۶ میلادی

رده بندی دیوبی: ۹۵۵/۰۷۴۵۰۴۲

شماره کتابشناسی ملی: ۳۲۸۴۵۶۶

سفر نامه ناصرالدین شاه
به عراق عجم

به کوشش: فرشاد ابریشمی

خانه تاریخ و تصویر ابریشمی

نام کتاب	سفرنامه ناصرالدین شاه به عراق عجم
به قلم	ناصرالدین شاه
به گوشش	فرشاد ابریشمی
حروفچینی	فهیمه شورگشتنی
صفحه آرایی	فرشاد لسانی (طلع گرافیک)
پازینی	رعنا غزاعی
طرح جلد	وحیدرضا فرشاد صفت
لبوگرافی	فرآیند گویا
چاپ	طلایه آفاق
نویت چاپ	اول آذر ۹۵
شمارگان	۱۰۰۰
صحافی	گوهر
قیمت	۱۵۰۰ تومان
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۳۵۴-۰۹۷-۵
ناشر چاپ	آرما ابریشمی
مشاوره هنری	کوروش امورابی
مدیر تولید	مهندس محمدرضا ابریشمی

اوازه ابریشمی

خانه تاریخ و تصویر ابریشمی

Publisher: Abrishami House of History & Image

انقلاب-خ ۱۲ فروردین، پاساز ۱۲ فروردین، ط اول تلفن ۰۵۷۶۶۴۱۵۱۹

Tel: (+98 21) 44056766 Fax: 44234475

E-mail: info@abrirshamifar.com

WWW.ABRISHAMIFAR.COM

دیباچه

ناصرالدین شاه قاجار فرزند محمد شاه و چهارمین پادشاه قاجار می باشد که حدود نیم قرن بر کشورمان پادشاهی نمود و دوران آرامی را برای مردمانش به ارمنستان آورد. این آرامی به حدی بود که جهان در آن روز، در حال پیشرفت و صنعتی شدن بود، اما ایران ما دچار رخوت و سستی و خموشی.

این پادشاه عاشق پیشه همانند جد بزرگ خویش، فتحعلیشاه قاجار علاقمند به تعداد زوجات بود و علاوه بر همسران متعدد، علاقه‌ی خاصی به شکار، سیرو سفر و گشت و گذار عزیز السلطان (مليجك)، ببری خان (گربه‌ی مخصوص)، عکاسی و خاطره نویسی داشت. از وی دیوانی هم بر جای مانده است.

ناصرالدین شاه در طول سلطنت خویش سه بار به فرنگستان رفت.

(سالهای ۱۲۶۸، ۱۲۵۷، ۱۲۵۲)

تاریخ دقیق سه سفر شاه:

سفر اول- ۳۱ صفر تا سلخ رجب ۱۲۹۰ قمری- ۱۸۷۳ میلادی

(پنج ماه و نه روز)

سفر دوم- سلخ ربيع الاول تا ۹ شعبان ۱۲۹۵ قمری- ۱۸۷۸ میلادی

(چهار ماه و نه روز)

سفر سوم- ۱۲ شعبان ۱۳۰۶ تا ۲۴ صفر ۱۳۰۷ قمری- ۱۸۸۹ میلادی

(شش ماه و دوازده روز)

"سفرنامه عراق عجم" نوشته ناصرالدین قاجار است که پیرامون سفر وی به کشور عراق که آخرین سفرنامه‌ای که ناصرالدین شاه تحریر و تنظیم نموده است، سفرنامه عراق عجم و بلاد مرکزی ایران است که در اواسط ماه شوال ۱۳۰۹ قمری (اواخر اردیبهشت ۱۲۷۱ شمسی) آغاز و تا اواسط محرم ۱۳۱۰ قمری (اواخر مردادماه همان سال) به مدت ۹۷ روز به طول انجامیده و خط سیر مسافرت از پیش تعیین شده خود را با اسب و کالسکه به همراه انبو سواران و خدمه با تشریفات خاصی پیموده است.

ناصرالدین شاه، روز به روز حرکت خود را با ذکر روز و تاریخ آن به ترتیب در این سفرنامه نوشته و در ذیل آن اتفاقاتی که برای وی روی داده و کارهایی را که انجام داده است، مذکور می‌شود.

سفرنامه‌نویسی در ایران دارای سوابق کهنی است؛ ولی در عصر صفویه متداول و پس از آن رواج یافت و روز به روز بر اهمیت سفرنامه‌نویسی و تدوین خاطرات افزوده گردید تا اینکه به عصر درخشان خود در زمان قاجاریه رسید و برگ زرین آن متعلق به زمان ناصرالدین شاه قاجار می‌باشد.

در این زمان علاوه بر سفرنامه‌های فراوانی که غیر ایرانیان درباره ایران زمان قاجار به رشته تحریر کشیده‌اند، خود ایرانیان هم سفرنامه‌ها و خاطرات فراوانی از خود بر جای گذاشده‌اند که برخی از آن‌ها متعلق به اوضاع داخلی ایران و بعضی به خارج از ایران اختصاص دارد و نسخه‌های منتشر نشده فراوانی از این سفرنامه‌ها به شکل اوایله خود در کتابخانه‌های مختلف پراکنده است.

بنابر نوشته دوستعلی معیرالممالک در «زندگی خصوصی ناصرالدین شاه» در این سفر بالغ بر ۹۰۰۰ نفر، شاه را همراهی می‌کرده‌اند؛ ولی آمار دقیق‌تر این همراهان را دکتر فورویه طبیب مخصوص ناصرالدین شاه بدست می‌دهد.

دکتر فورویه چون طبیب مخصوص شاه بود، شاه کالسکه‌ای شش اسبه به همراه سه نفر سورچی در اختیارش قرار می‌دهد تا در این سفر همراه شاه باشد، وی در آغاز مسافرت

مذکور می‌نویسد: پس از عبور از جاده شاهزاده عبدالعظيم و رسیدن به کهربیزک در زیر چادرهای از قبل تهیه شده، در زیر درخت‌ها منتظر ماندیم تا عقب ماندگان اردو به ما ملحق شوند، پس از آنکه عقب ماندگان به ما رسیدند، عده‌ما به ۱۰۰۰ نفر با ۴۰۰۰ اسب رسید، البته غیر از حیوانات بارکش، قریب به ۲۵۰ نفر زن از نسوان حرم نیز با ما همراه بودند.

مسلم است که عبور اردونی با این وسعت رابطه‌ای با وضع جاده و زمان عبور داشت. راجع به زمان عبور نوشته‌اند که اردوی مذکور سه روز متوالی در خط سیر از پیش تعیین شده، حرکت می‌نموده است.

درباره محتوای سفرنامه می‌توان گفت که: سفرنامه‌نویسان از دیدگاه خاصی به قضایا می‌نگریسته‌اند که با تخصص، علاقه و مأموریت آن‌ها در ارتباط بوده است. از این‌و در هر سفرنامه موضوع خاصی بر موضوعات دیگر غالب است و مسائل دیگر در حاشیه قرار دارند. در سفرنامه حاضر آنچه بیش از مسائل دیگر به چشم می‌خورد، وضع جغرافیایی توصیفی خط سیر و نام و نشان بزرگان و سران مملکتی می‌باشد، چه ناصرالدین شاه همه روزه به یادداشت، مسائل فوق توجه خاصی مبذول می‌داشته، زیرا روزانه درباره وضع راههایی که عبور می‌کرده و افرادی را که ملاقات می‌نموده، شرح مفصلی داده است. متنها ناصرالدین شاه هم، چون هر سیاستمدار دیگری موضوع بحث با سران مملکتی و منطقه‌ای را به تحریر نکشیده است و فقط به ملاقات آمدند و فرمایش فرمودیم، اکتفا نموده است تا آن جا که غرض از این مسافت نیز در پرده ابهام باقی مانده و فقط حدس‌هایی در این‌باره می‌زنند، با وجود این اطلاعات فراوانی از: گردونه‌ها، رودها، چشمه‌ها، راه‌ها، پل‌ها، مقدار آب، تعداد جمعیت، اماکن مسکونی، آداب و رسوم، فرآورده‌های منطقه، نام مالکین دهات، اسمی مسئولین مملکتی، نام رؤسای الوار منطقه (طوابیف حسنوند، سکوند، کولیوند، پایی) شرح شکارها و اسمی انواع شکار را بدست می‌دهد و گاهی هم به مسائلی اشاره می‌نماید که واقعاً اعجاب‌انگیز و یا گوشه‌هایی از

شناخت مسائل جغرافیائی کشور را روشن می‌سازد؛ مثلاً به هنگام رسیدن به بروجرد از دو درخت چهار ۱۳۰۰ ساله اطراف بروجرد در قسمت «سراب کولبر» نام می‌برد و یا جغرافیای تاریخی دریاچه حوض سلطان را برای اوّلین بار بر اساس واقعیّت‌های عینی منتشر می‌نماید.

راجع به نام عراق عجم که نام این سفرنامه از آن عنوان گرفته است: در زمان تحریر سفرنامه حاضر منطقه وسیعی از بلاد مرکزی ایران به نام عراق عجم شهرت داشته است که تا قبل از قرن ششم هجری در نزد جغرافی‌نویسان به منطقه جبال مشهور بوده است؛ ولی از آن به بعد، به نام عراق عجم نامیده شده است. علت این امر آن است که در نیمه دوم قرن پنجم که سلجوقیان بر تمام مغرب ایران استila یافتند و همدان را پاپتخت خود قرار دادند.

نفوذ و استila آن‌ها تا بین **النهرین** مقر خلافت عباسی نیز رسید و از مقام خلافت، لقب «سلطان العراقيين» به آنان اعطای گردید که با وضع آن‌ها مناسب به نظر می‌رسید. از این لقب این طور فهمیده شد که مقصود از عراق دومین ایالت جبال است؛ یعنی همان جا که مقر سلاطین سلجوقی بود، از این‌رو مردم برای اینکه با عراق اصلی اشتباه نشود، آن جا را عراق عجم نامیدند.

در زمان یاقوت کلمه عراق عجم اصطلاح جدیدی بوده است؛ ولی از آن زمان به بعد عراق عجم به جای منطقه جبال بکار رفته است تا اینکه در قرن هشتم حمدالله مستوفی در نزهت القلوب از عراق عجم رسماً یاد نموده و مشخصات آن را ذکر می‌نماید و اصولاً هیچ کجا نام جبال را بکار نبرده است و از این‌رو می‌توان چنین اندیشید که ظاهراً پس از حمله مغول نام ایالت جبال به ایالت عراق عجم تغییر نموده است.

حمدالله مستوفی و سمعت عراق عجم را در قرن هشتم هجری چنین می‌نویسد: طولش از سفیدرود تا بزد ۱۶۰ فرسنگ و عرض از جیلانات «گیلان» تا خوزستان ۱۰۰ فرسنگ است و از چهل شهر در این محدوده نام می‌برد. در اواخر قرن سیزدهم هجری

جغرافیای جهان‌نما و سعت عراق عجم را ۵۵۵۰ فرسخ مریع ذکر می‌نماید. که حدود ۲۰۰۰۰ کیلومتر مریع را شامل می‌گردد و در این صورت عراق عجم مساحتی را برابر با ۱۸/ کل مساحت ایران را دارا بوده است.

ناصرالدین شاه که در اوایل سلطنت و جوانی تحت تأثیر سودجویان و عاملین کینه‌توز امر به کشتن میرزا تقی خان امیر کبیر داده بود، بعدها از این عمل خود سخت پیشمان گردید، زیرا در سال ۱۳۰۹ قمری در سفر عراق عجم پس از رسیدن به سلطان‌آباد در چهاردهم شوال همان سال به ده «هزاره» زادگاه میرزا تقی خان رفته سرانجام اقوام امیر را می‌گیرد.

در سفرنامه حاضر گاهی به کلمه «عراق» نیز بر می‌خوریم، در اینجا منظور از عراق، ولایت عراق است که سلطان‌آباد مرکز آن بوده و امروز به نام شهرستان اراک شهرت دارد. زیرا قبل از سال ۱۳۲۰ شنام عراق به اراک تبدیل گردیده و همین نام به سلطان‌آباد مرکز عراق نیز اطلاق گردید.

برای اینکه موقعیت تهران زمان قاجار با امکن معروف اطراف آن مشخص گردد، نقشه تهران و اطراف را آورده تا منطقی؛ مانند باغ شاه، یوسف‌آباد، بهشت‌آباد، قصر قاجار، عشرت‌آباد، دوشان‌تبه و ... که در آغاز و پایان سفرنامه حاضر از آن‌ها یاد شده است و در آن روزها در خارج از برج و بارو و خندق‌های شهر واقع و امروزه در دل تهران جای دارند، برایشان مشخص تا ترسیمی از آن زمان تهران در ذهن خود داشته باشند.

پس از پایان سفر عراق عجم ناصرالدین شاه چاپ و انتشار سفرنامه خود را به محمد‌حسن خان اعتماد‌السلطنه مذکور می‌گردد، اعتماد‌السلطنه به طوری که خود مذکور می‌گردد، یادداشت‌های روزانه ناصرالدین شاه را بدون هیچ‌گونه تغییری در چاپخانه دولتی به قطع رحلی (نیم ورقی) به چاپ رسانیده و در سال ۱۳۱۱ قمری منتشر می‌سازد.

- لیست سفرنامه های ناصرالدین شاه به شرح ذیل است:
- ۱۲۴۷ سفر اول خراسان (که شش ماه به طول انجامید - ۱۲۸۳ ه.ق)
  - ۱۲۴۸ سفر اول گیلان (که دو ماه به طول انجامید - ۱۲۸۶ ه.ق)
  - ۱۲۴۹ سفر عتبات عالیات (که پنج ماه و نیم به طول انجامید - ۱۲۸۷ ه.ق)
  - ۱۲۵۰ سفر اول فرنگ (که پنج ماه و نه روز به طول انجامید - ۱۲۹۰ ه.ق)
  - ۱۲۵۱ سفر مازندران (که سه ماه و دو روز به طول انجامید - ۱۲۹۲ ه.ق)
  - ۱۲۵۲ سفر دوم فرنگ (که چهار ماه و نه روز به طول انجامید - ۱۲۹۵ ه.ق)
  - ۱۲۵۳ سفر دوم خراسان (که چهار ماه و هفده روز به طول انجامید - ۱۳۰۰ ه.ق)
  - ۱۲۵۴ سفر دوم گیلان (که بعلت سرما و یخبدان از چمن سلطانیه نیمه کاره ماند - ۱۳۰۴ ه.ق)
  - ۱۲۵۵ سفر سوم به فرنگ (که شش ماه و دوازده روز به طول انجامید - ۱۳۰۶ ه.ق)

در تدوین و چاپ این اثر استاد عزیزم جناب آقای دکتر نعمت احمدی بسیار راهنمایی نمودند و همچنین سپاسگزارم از آقایان دکتر جعفری دهقی، دکتر تکمیل همایون، دکتر مهناز بهروزی، دکتر محمد رضا قنادی و آقای دکتر صفاکیش که همراهی این بزرگواران در پیشبرد کار بسیار موثر بود.

گروه محترم تولید از سرکار خانم جلیله، فریادی، واحدی، علیردانی و آقایان حامد رضایی، علیرضا میر قادری، مدیریت محترم انتشارات آوازه ابریشمی جناب آقای محمد رضا ابریشمی و آقای حسینی از چاپ محترم طلایه آفاق که همکاری این دوستان باعث دلگرمی و عرضه کتاب گردید.

امید است با راهنمایی و انتقادات خویش، ما را یاری فرماید.

فرشاد ابریشمی

نویزدهم آذرماه ۹۴

بِنَامِ خَداُوْدِ بَنْجَشْهَدِ مُحَمَّدِ بَرَان

در سال خجسته مآل هزار و سیصد و نه هجری مطابق لوی ثیل ترکی موكب فیروزی کوکب همایون اعلیحضرت قوی شوکت اقدس شاهنشاه جمجاه شهریار اسلام پناه خسرو صاحقران السلطان بن السلطان بن السلطان (ناصرالدین شاه قاجار) خلد اللہ تعالیٰ ملکه و سلطانه عزم مسافرت و سیاحت ایالت عراق عجم و بلاد مرکزی ایران را فرموده این سفرنامه مبارکه را که محتوی بر وقایع ایام سعادت فرجام آن سفر فیروزی اثر است یوماً فیوماً بقلم مفخر رقم همایون مرقوم و نقشه راه مسافرت را نیز بقلم مبارک مرتسم فرمودند و در هذه السنه ثیلان ثیل فرخنده دلیل هزار و سیصد و یازده این خانه زاد دولت ابد آیت علیه محمد حسن ملقب باعتماد السلطنه بر حسب امر قدر قدر اقدس اعلى بدون تغییر عبارت در دار الطباعه خاصه دولتی بطبع رسانید.

بسمه تبارک و تعالیٰ

روز چهارشنبه چهاردهم شوال المکرم لوی ثیل سنه ۱۳۰۹
 امروز انشاء الله بعزم سفر عراق از شهر دار الخلافه بعشرت آباد میرویم و سه شب در آنجا توقف نموده بعد از آنجا عازم سفر عراق خواهیم شد صبح از درب عمارت سلطنتی آمدیم بیرون سوار شده یکسر رفیم بصاحقرانیه این ایام شمیرانات خیلی باصفا است فصل کل افاقیا و کل زرد شمیران است در شهر کل افاقیا مدتی است تمام شده اواسط گلسرخ شهر و دوشان په و عشرت آباد و محوطه شهر است گوجه هم در شهر درشت شده خیار بیازار آمده بادام هنوز مغز نبسته است خلاصه نهار در صاحقرانیه خورده و عصر از آنجا سوار شده آمدیم بسلطنت آباد قدری در باغ گردش کرده بیرون آمدیم و سوار شده آمدیم بعشرت آباد.

روز پنجشنبه پانزدهم

امروز نهار در عشرت آباد خورده عرایض و نوشتگات زیادی بحضور آورده بودند همه را خوانده و جواب دادیم بعد از نهار سوار شده رفیم بیاغ شاه خیلی باغ باصفا بود بعد

رفتیم بیانگ امیریه نایب السّلطنه و از آنجا بیرون آمده رفتیم بیانگ اقبال الدّوله کل طاووس زیادی داشت و باصفا بود تا غروب در این باغات گردش و تفرّج کرده غروب مراجعت بعشرت آباد نمودیم.

روز جمعه شانزدهم

نهار در عشت آباد خورده بعد از نهار چون علمای طهران بایستی بحضور بیاند از عشت آباد سوار شده آمدیم بشهر عصر در قصر ایض علماء بحضور آمدند اوّل جناب صدر العلماء و جناب آقا سید عبدالله و بعضی دیگر و بعد جناب آقا میرزا حسن آشتانی و جناب آقا سید علی اکبر تفرشی و جناب میرزا عبدالمجید گرّووسی و جناب شیخ محمد حسن شریعتمدار و غیره بحضور رسیده قدری با ایشان صحبت داشتیم و مراجعت کردند بعد عضد الملک و امین الدّوله و پیشخدمتها بحضور آمده باز بعضی عرايض و نوشتجات بحضور آوردن تا غروب در شهر مشغول بملاحظه نوشتجات و فرمایشات بودیم جناب امین السّلطان هم نزدیک غروب بحضور آمد با امین السّلطان نیز خیلی فرمایشات کردیم غروب مراجعت بعشرت آباد نمودیم.

روز شنبه هفدهم

امروز انشاء الله بسمت قم و عراق حرکت میکنیم کسانیکه از حرمخانه و غیره باید بسفر بیاند صبح حرکت کرده بودند رفتیم بهمام از حمام بیرون آمده رفتیم بدیوانخانه بلافصله جناب امین السّلطان بحضور آمد عرايض و کارهای عمره داشت نشستیم نوشتجات و احکام زیادی خوانده و صحّه گذاشتیم بعد جناب امین السّلطان از پی انجام فرمایشاتی که شده بود شهر مراجعت نمود که عصر از آنجا بکاریزک باید بعد نایب السّلطنه و جناب امام جمعه بحضور آمدند جناب امام جمعه دعای سفر بگوش ما خوانده و یک قرآن کوچک بغلی خطی خیلی اعلی هم که همراه آورده بود بما هدیه داد آمدیم دم در دیدیم شاهزادگان و اجزاء و خدمات در بخانه مرحومه شکوه السّلطنه را که فرموده بودیم نایب

السلطنه امروز بحضور بیاورد حاضر کرده است عضد الدّوله جهانسوز میرزا حاجی بهاء الدّوله معزّ الدّوله حاجی محمد خان و ناظر و سایر اجزاء دریخانه شکوه السّلطنه همه بحضور رسیدند جمعیت زیادی نیز از نوکر و غیره بودند آمدیم سوار کالسکه شده از بیرون شهر راندیم برای کاریزک سوارهای کشیکخانه و سواره ابواب جمعی علام الدّوله و سایر سوار و نوکری که باید بسفر بیایند کنار راه صف کشیده بودند نایب السّلطنه و سایر رجال هم از عقب کالسکه ما می آمدند از جلو تمام سوارها گذشته راندیم تا از سمت نجف آباد داخل راه حضرت عبد العظیم شدیم پنج ساعت بغروب مانده بود که وارد زاویه شریفه حضرت عبد العظیم علیه السلام شده زیارت کرده بیرون آمده رفیم بیان مرحومه مهد علیا نهار خوردمی ملک آرا عیید الملک مجده الملک معیر الممالک ملک التجار و جمعی دیگر هم در اینجا بحضور رسیدند بعد از نهار سوار کالسکه شده راندیم حاصل زراعت اینجاها را که می گفتند زنگزده است نگاه کرده دیدیم زیر گندمها زرد شده اما الحمد لله بی عیب است راه شوسه را که تا قم ساخته و مشغولند که بسرحد عربستان متنه کنند خیلی خوب ساخته اند همه جا رانده سه ساعت بغروب مانده وارد کاریزک شدیم کاریزک مال امین الدّوله است خودش چون ناخوش است نیامده بود مشیر الدّوله و معین الملک پسر امین الدّوله و امین دربار حاضر بودند اعتماد السّلطنه که در این سفر ملتزم رکاب است عصر در سراپرده حاضر بود بعد از شام نایب السّلطنه را خواسته بعضی فرمایشات در باب شهر و غیره باو کردیم و مرخص شد که فردا صبح شهر مراجعت کند خواجه سرایانی که با حرمسخانه بسفر می آیند از این قرارند.

حاجی سرور خان اعتماد الحرم آغا محمد خان آغا علی مفرور خان آغا رضا حاجی بلال آغا داود حاجی ریبع عزیز خان بهرام خان آغا سرور آغا سلیمان مرتضی خان حاجی ابراهیم آقامحراب و غیره سواره و افواجی که در رکاب هستند.

فوج بهادران آذربایجانی ابواب جمعی شجاع السّلطنه با خود شجاع السّلطنه سردار کشیکچی باشی با غلامهای کشیکخانه صارم الملک با دویست نفر سوار ابواب جمعی خود ساری اصلاح و حسینقلی خان سرتیپ برادرش با غلامهای زرین کمر علام الدّوله با

سوارهای مهدیه و منصور میرزا محمد خان پیشخدمت با یکصد نفر سواره ایلات قزوین فخر الملک با پنجه نفر سواره قورت بیگلو ایو ابجمعی خودش نصف فوج سوادکوهی سواره قرآن توپخانه و غیره... از عمله خلوت و پیشخدمتها اشخاصی که الحال در رکاب هستند.

عزیز السلطان مجد الدّوله جلال الدّوله جلال الملک اکبر خان نایب ناظر حسن خان حسین خان عبدالحمید خان معضد السّلطنه ادیب الملک احتساب الملک غلام حسین خان جزال سید محمد خان کریم خان میرزا تقی خان محمد حسین خان رئیس اصطبّل توپخانه اعتماد الحضرة مرتضی خان آبداریا شی ناظم خلوت و غیره و غیره دکتر فوریه و مسیو هینبت خان دندانساز هم ملتزم رکابند ملتزمین رکاب زیاد هستند که در اینجا اسم برده نمی‌شوند.

روز یکشنبه هیجدهم

امروز باید بحسن آباد برویم از سراپرده آمدیم بیرون جمعی از نوکر حاضر بودند جناب امین السّلطان هنوز از شهر نیامده است معتمد الدّوله که حاکم فارس بود و معزول شده است دیشب بحسن آباد رسیده و امروز صبح دم کالسکه با پرسش احثام الملک بحضور رسیدند عبدالحسین خان هم که لقب ناصر السّلطنه و خلعت سرداری ترمه شمسه مرصعی با مرحمت شده بود در اینجا حاضر بود نایب السّلطنه با حاجی بهار الدّوله و مشیر خلوت و سایر بستگانش آمده مرخص شدند که شهر بروند عضد الملک و مشیر الدّوله و جمعی دیگر هم بودند که مرخص شهر شدند بعد سوار کالسکه شده راندیم.

دیروز وقتی که نزدیک کاریز ک رسیدیم فخر الملک را دیدیم که سواره قورت بیگلو را منظماً حاضر کرده بود سوارهای خوبی بنظر آمدند و اسبهای فربه خوب داشتند برای هر طایفه و دسته از سوار یک برق خوش رنگ فشنگی ساخته بود که اسم آنطایفه روی پرده برق نوشته شده بود مثل طایفه قضاتلو و خالولو و غیره خیلی اختراع خوبی است خلاصه راندیم تا بکنار رودخانه کرج رسیدیم چمنی کنار رودخانه بود در آنجا آفتاگرگدان زدند

باد شدیدی می‌وزید نهار خورده بعد از ساعتی سوار کالسکه شده راندیم برای منزل باد و باران هم بشدت می‌آمد تزدیک منزل حاجی محمد حسن امین دارالضرب را دیدیم دم کاروانسراei که تازه ساخته است ایستاده بود سه ساعت بغروب مانده وارد منزل و سرایبرده شدیم اعتماد السلطنه بحضور آمده روزنامه خواند تزدیک غروب جناب امین السلطنه هم از شهر وارد شد بعد رفیم توی چمنی که پهلوی سرایبرده بود جناب امین السلطنه و امین الملک و امین السلطنه را بحضور خواسته تا تزدیک غروب با آنها صحبت و فرمایش کردیم امین السلطنه راپورت کارهای شهرش را میداد بعد رفیم اندرون شب هم تا بصحب
بشدت باد می‌آمد.

روز دوشنبه نوزدهم

امروز باید بقلعه محمد علیخان برویم و چهار فرسنگ راه است صبح سوار شده راندیم قدریکه رفیم رسیدیم برودخانه شورپلی که بر روی رودخانه است همان پلی است که میرزا نظام مهندس الممالک ساخته بود حالا کمپانی راه شوسه تعمیر کرده است پیاده شده درست پل را ملاحظه کردیم یکنفر فرنگی گماشته کمپانی هم در اینجا بود که مباشر ساختن و تعمیر پل است بعد سوار شده راندیم راه را خیلی خوب ساخته‌اند اطراف راه هم از گل و لاله و سبزه خیلی باصفا بود رفیم بطرف دست چپ راه روی پله آفتابگردان زدند بهار افتادیم جناب امین السلطنه هم با کالسکه از عقب ما آمد سالار لشکر و امین الملک (و نریمانخان قوام السلطنه وزیر مختار وینه) هم همراه جناب امین السلطنه بودند چاله جلو راه بود کالسکه امین السلطنه گذشت قوام السلطنه احتیاط کرده پیاده شده بود نمیدانیم چه طور شده که پایش در رفه بود از آنوقت که نریمان خان از وینه آمده هنوز مراجعت نکرده است حالا باینجا آمده که کارهایش را تمام کرده برود (از همین زمینی که نریمانخان خورده و پایش در رفت تا مراجعت ما از سفر عراق بستری شده افتاده بود و می‌لنجید) خلاصه جناب امین السلطنه بحضور ما آمد قدری صحبت و فرمایشات کردیم بعد نهار خورده چند شیشه عکس انداختیم بعد از نهار سوار شده راندیم اطراف راه از گل

و لاله در حقیقت لالهزاری بود خیلی صفا داشت کالسکه را فرمودیم بردند توی گلهای
لالهای و تفرجکان میرفیم نیم فرسنگ بقلعه محمد علیخان مانده بعزیزآباد ده عزیز الله
خان صارم الملک شاهسون رسیدیم خود او با حاجی لطف الله خان برادرش و حاجی
هدایت الله خان ایل ییگی با دویست نفر سواره اینانلو در آنجا صاف کشیده بودند قریب
bzیزآباد صدیق السلطنه زیندارباشی را دیدیم که امروز یکسره از طهران آمده بود
عزیزآباد بقدر نیم سنگ آب دارد و آبش لب شور است صارم الملک آنجا راخوب آباد
کرده باعی دارد درخت بادام داشت فرستادیم آوردند هنوز بادامش مغز نبسته است حاصل
زراعت اینجاها هم خیلی خوب بود هیچ زرد نشده و آثار زنگی نداشت آمدیم تا رسیدیم
بقلعه محمد علیخان قلعه مال همین شاهسونهای اینانلو است خلاصه وارد
سرابرده شده فورا نشستیم بخواندن نوشتجات در این بین یکدفعه هوا بنای رعد و برق
گذاشته باد سختی برخاست و باران و تنگرگ شدیدی بارید همانوقت که نهار می خوردیم
از دور ابر سیاهی از افق بالا آمده بود و صدای رعد می شنیدیم اما حالا طوفان خیلی سخت
شده و باران شدید بارید ولی طولی نکشید یکساعت بخوب مانده هوا باز شد و خیلی
خشوش بلکه سرد شد و شب هم خیلی سرد بود ضیاء لشکر که چندی بود بزیارت مشهد
مقدس رفته بود خبر رسید که در آنجا فوت شده است.

روز سه شنبه بیستم

امروز باید بعلی آباد برویم صبح برخاسته از سراپرده آمدیم بیرون سوار کالسکه شده
قدری که راندیم دیدیم از باران دیروز هوا طراوتی پیدا کرده گل و لاله زیاد و از آن
گلهای زردی که در دوشان تپه می روید صفحه صحررا را فرو گرفته است اسب خواسته
سوار شده رفیم بالای کوهها و همینطور از تیغه کوهها می راندیم دریای کویر هم با کمال
صفا پیدا بود همه جا از تیغه کوه سواره آمدیم تا بالای کوهی که در مدانظر و مشرف
بدریا بود دیدیم کالسکه ما هم توی جاده زیر همین کوه ایستاده است سوار کالسکه شده
قدری که رفیم دیدیم همانجا منزل است دوباره سوار اسب شده بر گشته رفیم روی همان

په که مشرف بدریا بود آتابکگردان زدند نهار خوردیم بعد از نهار سوار شده رفیم روی په دیگر که دریا را بهتر تماشا کنیم چه از اینجا تمام دریا پیدا نبود بعد آمدیم منزل سراپرده ما را زیر باغ و مهمناخانه زده بودند نشسته کاغذ و نوشتجات زیادی خواندیم نزدیک غروب رفیم روی په که مشرف بمنزل بود پیاده قدری گردش کردیم بعد سراپرده آمده شام خورده خوابیدیم.

روز چهارشنبه بیست و یکم

صبح از سراپرده بیرون آمده سوار شده راندیم برای کنار دریا عزیز السلطان هم در رکاب بود از همان راهی که از پهلوی قلعه خرابه میرود رفیم از قنات این قلعه هم آب زیادی بقدر یک سنگ و نیم جاری بود و در حوالی آن قدری زراعت کرده بودند ولی چون زمین زیادی ندارد بقیه آب هرز است و تا نزدیک دریا رفته بزمین فرو می‌رود نی زیادی هم در اطراف قنات روئیده است از دره که گذشتیم کالسکه ما را آوردند سوار کالسکه شده راندیم عزیز السلطان و میرزا محمد خان و سایر پیشخدمتها هم در رکاب بودند هوای ایتحاجها حالا که اول جوزا است خیلی گرم است اگر باران دیروز نیامده بود

بر اهل اردو خیلی بد می‌گذشت امروز هم بادی می‌آید و هوا بد نیست ایل شاهسون اینتلو هنوز اغلب بیلاق نرفته و در این اطراف هستند رسیدم بکار دریا هیچ تصوّر بهم بر سد پاخلان زیادی دیدم اطراف دریا در حرکت و پرواز بودند چون مستعد شکار نمی‌کردیم حالا در اینجا مرغ پاخلان نبودیم چند تیر سرسری انداختیم نخورد کنار دریا چون بوی آب می‌آمد نمیشد نهار بخوریم فرمودیم بقدر دویست قدم دورتر از دریا آفتابگردان زدند بنهار افادیم از این مرغهای کوچک که آب چلیک می‌گویند روی دریا زیاد بود عزیز السلطان چند تیر انداخته چند تا از این مرغ زد ما هم دو تا صید کردیم گوشت خوبی نداشت بوی آب دریا میداد پیش از نهار و بعد از نهار کاغذ زیادی که نایب السلطنه از طهران فرستاده بود ملاحظه کرده و جواب نوشتم فرستادیم پیش جناب امین السلطان که بطهران بفرستد بعد در چادر قدری استراحت کردیم از قراریکه عرض کردند وقت استراحت ما پاخلان زیادی تا نزدیکی آنجا آمده ولی کسی صید نکرده بود چای و عصرانه خورده باز رفیم بکار دریا یکدسته پاخلان زیادی آمدند طرف دست چپ نشستند میرزا محمد خان و شاپور میرزا را فرستادیم که برond سر بزنند رفتند بد سر زدند پاخلانها از روپروریشان بیرون آمده رفتند باز نشد تفنگ بیندازیم بعد سوار کالسکه شده راندیم برای منزل نزدیک بکوشک خرابه باز سوار اسب شدیم مرتضی خان اعتماد الحضرة که گوسفندهای سپرده بخودش را بهمندان فرستاده بود و حالا می‌آمدند که بمراتع بیلاق لار برond آوردنشان داد گوسفندها همه چاق بود و برههای فربه زیاد داشت بعد آمدیم بهمانخانه عجب جای باصفای خوبی است جلو مهمانخانه یک سنگ طولانی بزرگی است که تراشیده برای آب دادن چهار پایان نصب کرد هاند تمام چهار وادارها و مهترهای مردم با آنچا آمده از دحامی کرده بودند که مالها را آب بدند تماشائی داشت بعد آمدیم توی باغ بزرگی است درخت انار زیادی دارد که تازه گل کرده بود جناب امین السلطان هم بحضور آمد مجده الدّوله و اکبر خان نایب ناظر عصر که ما بمتزل می‌آمدیم رفتند بصحراء برای شکار آهو چیزی پیدا نکرده برگشته بودند یک بزمجه بزرگی بهادر نوکر اکبر خان گرفته بود خیلی چیز غریبی بود یک طیه‌وی بزرگ را درست می‌بلعید.